Quart diumenge - Quaresma

Per LlorencP el dl., 25/03/2019 - 11:00

Is 5,9a.10-12
2 Co 5,17-21
Lc 15,1-3.11-32

Sentit de la Quaresma: un retrobament

Sovint diem que la Quaresma és un temps penitencial, de renúncies… I és veritat que és un temps on practicar especialment el domini de si (dejuni), el despreniment generós i fratern (almoina) i cuidar més la pregària. Això està bé, però en realitat són mitjans per quelcom més fonamental. La Quaresma en realitat és un temps de trobada. De retorn. De retrobada.

La llunyania

D'això ens parla l'evangeli d'avui: el jove de episodi se n'ha anat molt, molt lluny. S'ha deixat portar per l'afany desmesurat de llibertat, de buscar la pròpia satisfacció més primària. I seguint aquest afany per 'buscar-se' sense tenir en compte els altres, en realitat, es perd. Acaba en la posició més baixa i humiliant: convivint amb els porcs, que eren els animals més innobles i desagradables que podien considerar els jueus.

Ens podem preguntar nosaltres si en alguna ocasió, potser no tan espectacular com en el relat, hem 'marxat de casa', ens hem allunyat dels altres, de Déu el Pare, de Jesús…

Una icona del Pare

Bé, de totes maneres l'important del relat d'avui és la trobada amb el pare. Ens podem fixar en alguns detalls d'aquest retrobament, que és una icona del retrobament que Déu el Pare vol tenir amb cadascú de nosaltres, per perduts que ens sentim.

Un Pare ple de desigs

En primer lloc, el pare veu el fill quan aquest estava encara lluny. Això vol dir que l'estava esperant cada dia, com impacient, com delerós de veure l'estimada silueta del seu fill. Així fa el Pare amb nosaltres: ens espera cada dia, cada dia, desitjant com ningú pot imaginar retrobar-se amb nosaltres, veure'ns encara que sigui lluny però en camí cap a Ell.

Potser aquesta icona del Pare delerós per nosaltres ens motivi voler tornar a Ell…

Però la icona continua desplegant-se.

Un Pare que corre cap a nosaltres

Fixem-nos com el pare 'corregué a tirar-se-li al coll i el besà'. És bonic imaginar aquesta escena, la d'un home ja gran, que porta molt temps esperant aquest moment, i ell -un home afamat i de grans propietats- no dubta a perdre la seva 'dignitat' anant corrents a donar la benvinguda al seu fill a qui tots miraran amb menyspreu i sospites menys ell… Un ancià que corrents per un polsós camí, cridant, plorant d'alegria, que omple de petons al seu fill perdut, però estimat… aquesta és la icona preciosa que Jesús ens ofereix del Pare.

Ens podem preguntar si potser per a nosaltres en realitat Déu és algú llunyà, distant, impassible, implacable, jutge que fa por… si és així, l'evangeli d'avui ens convida que deixem que aquesta icona de l'ancià corredor emocionat i joiós entri en el nostre cor.

Un Pare que retorna la dignitat del perdut

I finalment podem veure com el pare retorna la dignitat de fill a aquell perdut...i això molesta al fill gran. A vegades la nostra societat, i determinats corrents de pensament, que ens poden arribar a influenciar, veuen el diferent, 'perdut' entre cometes, també amb menyspreu. Podem pensar quants menyspreus o sospites tenim amb determinats col·lectius de persones, sigui pel seu aspecte, per les seves conviccions, pel seu origen, per la seva manera d'estimar, per la seva condició econòmica, per la seva religió, fins i tot pel seu passat… Caiem nosaltres, potser,en la temptació del germà gran i complidor, però incapaç d'acollir de la manera que fa el Pare?

Deixem-nos també trobar pel Pare per tal que ens recordi que "aquest, aquesta, aquests, són germans teus, són també fills meus, ben estimats".

Com seria, de diferent, el món si tinguéssim una mirada fraterna!

Que el Senyor ens ajudi, doncs, a ser una mica més com el Pare, a aprendre d'Ell, dels sentiments del seu cor, de la seva mirada, dels seus criteris, dels seus desvetllaments per cadascú de nosaltres.

I que ens ajudi també a mirar els altres, els diferents, també com a germans. Com seria de diferent el món si tinguéssim aquetsa mirada fraterna envers els altres!

Que el Senyor ens hi ajudi.

ETIQUETES
PARE LLUNYANIA RETROBADA FRATERNITAT